

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Rahbek, Karen Margrete FRA: Mynster, Jakob Peter (1805-07-19)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Rahbek, Karen Margrete FRA: Mynster, Jakob Peter (1805-07-19)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 72. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L001991707000044.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Spiellerup, 19de Julii 1805.

— Jeg har da i denne Tiid arbejdet meget paa mine bevidste Prædikener, og jeg kan melde Dem, at jeg har fem færdige paa Revision og Afskrivt nær. Der kan være noget i dem, som er ganske kiønt, men ellers ere de temmelig monotone, saavidt jeg kan mærke — imidlertid skat jeg dog see, at faae et lille Bind færdigt. Naar De meener, at jeg ikke behøver saa meget Arbejde dermed, saa har De, imod Deres Sædvane, ikke Ret. Thi De kan dog vel viide, hvorledes mine Udkast maae være i Korthed sammenfattede og i Gesvindthed sammenskrevne, hvorledes de ere forfærdigede til at kunne høres og ikke til at læses, og hvad der da er tilbage at gjøre, er justs. 73det Vanskeligste. De ere desuden for korte, og jeg kan ikke vel liide den Armod paa Ord, der nuomstunder hersker blandt mange Præster, mig inclusive, og som dog for en stor Deel ogsaa kommer af Armod paa Aand; og det er da ikke let at komme ind i den oprindelige Begejstring for at øge Stykker i dem. For „Mængden" skulle de just ikke være; men for Mange skulle dog Prædikener efter deres Bestemmelse være, og de „Faa", som ere reddede fra den almindelige Syndflod, ere jo her neppe Otte. Religjøs Poesie — jeg meener her, hvad Folk meener ved Poesie, nemlig Vers — kan man dog maaskee tolerere; man har immer den Tilflugt, at det er kun saa et Digt, og haaber af Menneskekierlighed, at Digteren vel ikke har meent det saa alvorligt. Men naar Folk seer, at det bliver Alvor, — at man vil misbruge saa oplyste Steder som Kirker til sværmeriske og mystiske Forestillinger, at et Menneske, som man havde ventet bedre af, virkelig er en Christen, vil man vel forundre sig. De veed, haaber jeg, min gode Veninde! at dette hverken forskrækker eller bevæger mig; men naar Folks megen Viisdom under Arbejdet rinder mig i Sinde, naar jeg ved saa mange af de helligste Ord ikke kan andet end tage et Slags Hensyn til den lumpne Vittighed, hvortil man har brugt dem, saa er dette mig dog undertiden til Hinder, fordi just en Præst, som ifølge sit Embede er Græker og Barbarer, Viise og Uviise en Skyldner, ikke ganske kan sætte sig ud derover.

De vil viide noget om min „langvejs Commerz", og den er just i Dag Dagens Orden, da jeg skal spise til Middag hos Bjørns paa Wemmetofte. Nyelig spillede jeg Lhombre to Aftener i Træk, den første Aften hos mig selv, den anden paa Wemmetofte — og denne Dag var just en af de dejligste Sommerdage, vi have havt, hvorfor vi ogsaa kun spillede fra Kl. 6 om Aftenen til over 2 om Natten; da jeg gik hjem, brød Dagen dejlig frem, men desværre, som den steeg, saa dalede jeg. I forrige Uge spiste jeg een Middag paa Klosteret, hvor jeg var buden for at tale Tydsk med en fremmed Baronesse, hvorfor jeg dog meestendeels slap, da hun ikke brugte ats. 74snakke noget Sprog; en anden Dag tilbragte jeg i Lydersløv, dog uden Spil. I Gaar havde jeg en Visite af Grev Moltkes heele Familie. — Jøvrigt befinder jeg mig vel — Gud give, at De ogsaa gjorde det — og kan til en Forandring ganske godt liide, at Himmelen i Dag er graae; thi vel vil jeg gierne være varm, men i Gaar harmedes jeg dog lidt over Soelens „frække, vilde, ubetvungne Lue". Dette bringer mig til at tale om Oehlschläger (det er da et forskrækkeligt langt Navn at skrive!) De seer, at jeg er saa dristig at lægge en Seddel til ham ^{*)} herinden i, da jeg ikke veed hans Adresse. — Jeg har ikke opgivet Forsættet at recensere hans Digte; men dertil skulde jeg dog viide, om jeg kan vente, at Recensionen bliver indrykket i „lærde Tidender", hvilket De vel er saa god at skaffe mig at viide fra Rahbek. Saa meget kan jeg sige Dem, at uagtet jeg vel paa nogle Steder kan see „Venne-Poesien", saa kan jeg derimod i mangfoldigt ikke andet end see ganske udmærket Poesie, for hvilket jeg vel, dersom jeg skriver derom, maae være en „Smigrepræst" imod ham.

Hils alle Deres Nærværende fra

Deres
langvejs
J. P. Mynster.